

Školní časopis

ZŠ Habartov

7.A

Druhé číslo/ročník devátý
Duben 2012

50. výročí školy

Roku 2011 oslavila naše školní budova 50 let existence. Nejprve byl den otevřených dveří, kde jste mohli vidět nejrůznější fotografie, a mohli jste si prohlédnout všechny třídy, které byly tematicky vyzdobené.

Poté se pěvecký sbor paní učitelky Krapfové a další účinkující včetně Lucky Sivákové sešli v městském kulturním středisku, kde byla nejprve zkouška všech vystoupení a hlavně zvuku mikrofonů atd.

Když přišli všichni hosté, setkání začalo.

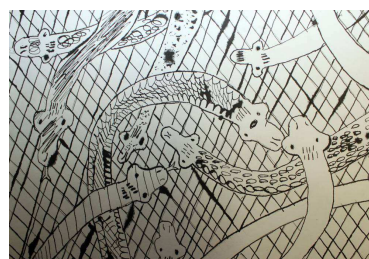
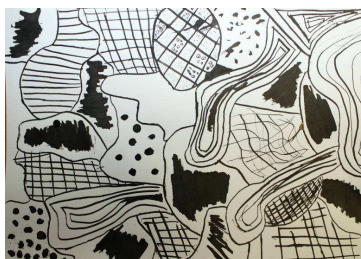
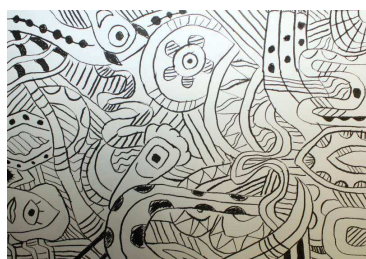
Setkání zahájila p. učitelka Pospíšilová, která představila 1.vystoupení sboru paní učitelky Krapfové. Když jsme dozpívali 2 písně, přišel na řadu pan ředitel Riedl, který povídal o historii školy. O škole říkal velice zajímavé věci a všichni hosté se skvěle bavili.

Když sbor dozpíval svou poslední píseň, přišla na řadu Markéta Holmanová, které zahrála dvě skladby na klavír (Španělskou píseň a etudu č. 26). Hned po Markétě vystoupila Lucie Siváková, která zpívala. Poté se představovaly obrázky z brožury (která se za okamžik měla pokřtít) a to jak německých, tak i českých žáků, kteří kreslili Lengenfeld a Habartov. Všem se to moc povedlo a všechny obrázky byly moc hezké. Potom opět nastoupil pan ředitel Riedl a spolu s lengenfeldskou paní ředitelkou polili jednu z brožur šampaňským, tím byla tedy brožura s výkresy žáků pokřtěna.

Dětem, které kreslily, se rozdávaly dárky. Tím končilo setkání v kině, které bylo velice poučné, ale i zábavné. Poté všichni šli domů.

Napsala: Markéta Holmanová ze 7. A

Kresby tuší 6. B

Naše třída 7.A

Moji třídu velmi znám, a proto bych vám ji trochu popsala vlastními slovy. Ve třídě máme naše obrázky, nástěnky a diplomy a hlavně také napsaná pravidla 7.A. Ale ty vlastně vůbec nedodržujeme, máme tu také školní řád. Moje třída je v pavilonu A, třída je ve druhém patře.

Naše třída je vymalovaná pestrými barvami, které se mi líbí, a dá se v naší třídě dobře učit.

Ve třídě je 24 dětí 11 chlapců a 13 holek. Náš kolektiv není moc dobrý, protože se neumíme dohodnout na ničem. Někdy se kluci chovají k holčkám velmi špatně. Ale musím říct, že holky se také nechovají ke klukům hezky. Vyskytla se u nás dokonce šikana, bylo to

minulý rok 2011. Ale paní učitelka ji vyřešila. Také se holky velmi často mezi sebou pomlouvají. A to se mi vůbec nelíbí. Doufám, že se nám v tomto roce povede školní akademie, ale my 7.A se neumíme na ničem dohodnout, a tak paní učitelka navrhla, že budeme tančit srandovní tanec. Také se mi líbila naše besídka, která se nám velmi povedla. Také jsme dělali s paní učitelkou třídní video na téma fyzika a díky němu jsme pro školu vyhráli oranžovou učebnu (fyzikálně-chemická učebna). Také jsme jeli minulý rok do Chebu na hrad. Chtěla bych, abychom někdy spali ve škole. V 9. třídě nás bude čekat poslední zvonění, doufám, že se konečně pěkně domluvíme a ten den, co budeme spolu, si pěkně a hezky užijeme, protože to bude jen chvilinka do té doby, co se uvidíme naposledy. Mám svoji třídu ráda a chtěla bych, aby bylo vše tak, jak má být. Můj oblíbený předmět je tělesná výchova, anglický jazyk, výtvarná výchova, český jazyk, dějepis, přírodopis. Mám ráda taky všechny učitele z našeho pavilonu A. I když někdy se učitelé chovají ke mně a k mé třídě zle, protože zlobíme, ale to nevadí, protože i tak je mám všechny ráda. Doufám, že se vám můj názor líbí a děkuji za vše vaše

Simona Berkyová.

Vytvořila: Karolína Proftová ze 7. A

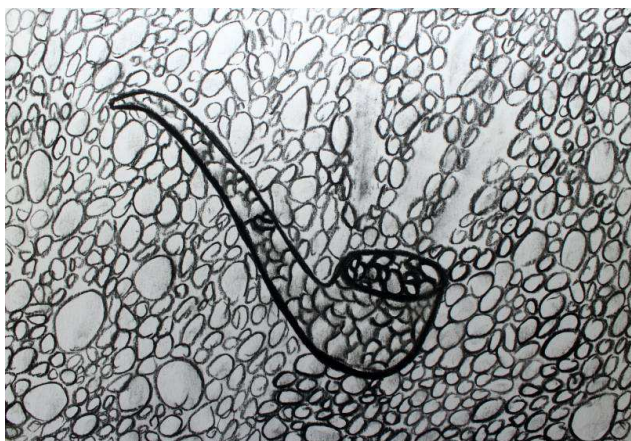
VÁNOČNÍ BESÍDKA 7.A

Po celou dobu, co chodíme do školy, se koná vánoční besídka. Je to pro nás jeden významný a oblíbený den, protože se neučíme a hrajeme různé hry.

Vánoční besídka se letos konala 23 prosince 2011 a zúčastnilo se jí 20 lidí. Každý si donesl alespoň jednu stolní hru, všichni je hráli a nezlobili. První hodinu jsme navíc šli do tělocvičny a hráli florbal. Druhou hodinu jsme pak hráli hry a někteří kluci s Kamilem Wintrem koukali na notebook na filmy. Třetí hodinu jsme si rozdávali dárky a paní učitelka Jana Krapfová, nám každému dala taky dárky. Dala nám moc a moc krásné hrnečky. Třidu jsme si pro tu příležitost vyzdobili. Na světlech jsme měli moc krásné řetězy. Na dveřích jsme měli sněhuláka, kterého dělal Milan Ferenc a Marcel Košář. Každý donesl nějaké cukroví a ochutnávala ho celá třída.

Besídka končila ve 12:00 hodin. Šli jsme do šatny a paní učitelka nás poslala domů.

Napsal: Marcel Košář ze 7. A

Kresby 7. A

Zpívání na chodbě

Vánoční besídky se konají každý rok před Vánoci v každé třídě. Navíc na chodbě v pavilonu A v 1. patře se scházíme ke tradičnímu zpívání. Letos to bylo trošku smutnější, protože v tu dobu umřel první český prezident Václav Havel. V naší třídě 7.A jsme před zpíváním ochutnávali pečivo a pak jsme šli na chodbu. Vždy se tam sejde na chodbě celý 2.stupeň. To samé se děje i na pavilonu B. Zpívání připravovala paní učitelka Krapfová a pěvecký sbor. Ze 7.A. zpívali na chodbě Matěj Muška, Štěpánka Sochorová, Michaela Zapfová, Markéta Čiháková, Daniela Ladičová a Karolína Proftová. Dokonce nám zazpívali dvě písničky i učitelé. Zpívaly se např. to ta Helpa, Bim Bam,... a další vánoční koledy a písničky. Na druhém stupni poslouchali a zpívali žáci ze tříd: 6.A, 6.B, 7.A, 8.A, 8.B, 9.A. Zpívání trvalo celkem asi 30 minut a pak jsme šli domů.

Naše rodina doma neposlouchá ani nezpívá vánoční koledy, ale vždy na Štědrý večer alespoň chodíme na habartovské náměstí, protože tam se zpívají vánoční koledy a scházejí se tam lidé z celého města.

Napsal: Míra Tancl ze 7. A

Namalovala: Nikola Koudelková ze 6. A

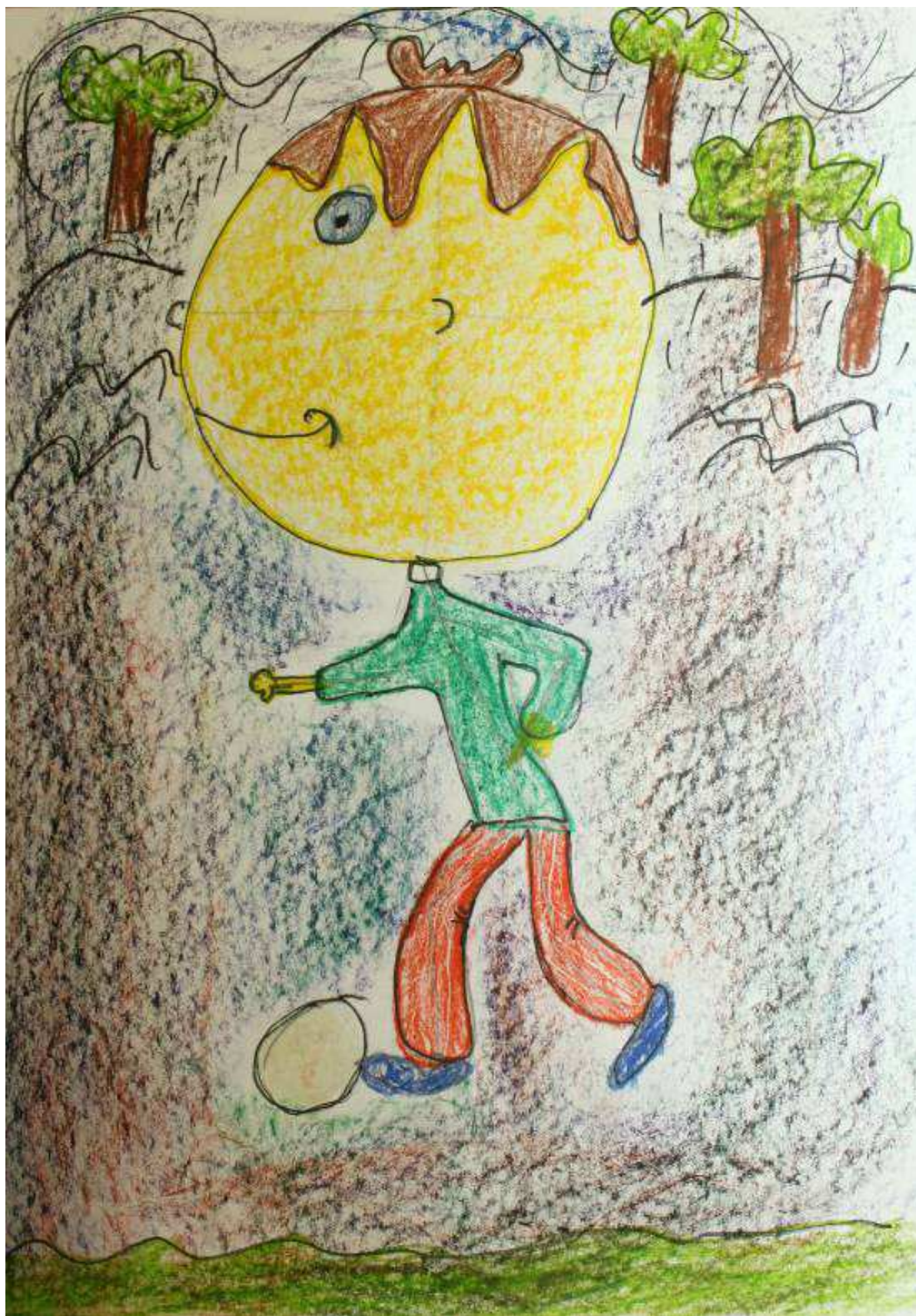
VYBÍJENÁ

Po vánočních prázdninách, hned první den ve škole, jsme se neučili, protože paní učitelka Marková, která učí tělocvik, si pro nás připravila turnaj ve vybíjené. Zapojily se do něj třídy 7.A., 6.A a 6.B. Začínali jsme v 8:00 hod a paní učitelka Marková nám vysvětlila pravidla. Jako první začaly hrát 6.A a 6.B, potom hrála 7.A proti 6.B. Potom hrála 7.A proti 6.A. Hráli jsme v tělocvičně ve škole. Zvlášť hráli kluci a holky. Hráli jsme 2 hodiny a vyhlášení bylo v 11:30. Za výhru jsme dostali diplom a nějaká lízátka. Od nás hráli všichni.

Dopadlo to docela dobře. Nikdo z nás nevěděl, jaké budou výsledky a jak to dopadne. No nějak to muselo dopadnout a nakonec to dopadlo tak, že 6. A byla první, 7.A byla druhá a 6.B skončila třetí.

Napsal: Milan Ferenc ze 7.A

Nakreslil: Denis Houdek ze 6.A

Školní stránky

Naše škola v Habartově má své vlastní internetové stránky. Školní stránky najdete na adrese www.zshabartov.cz. Na úvodní stránce objevíte 6 záložek (kupříkladu prezentujících jídelníček nebo činnost školního volejbalového klubu), školní logo a městský znak.

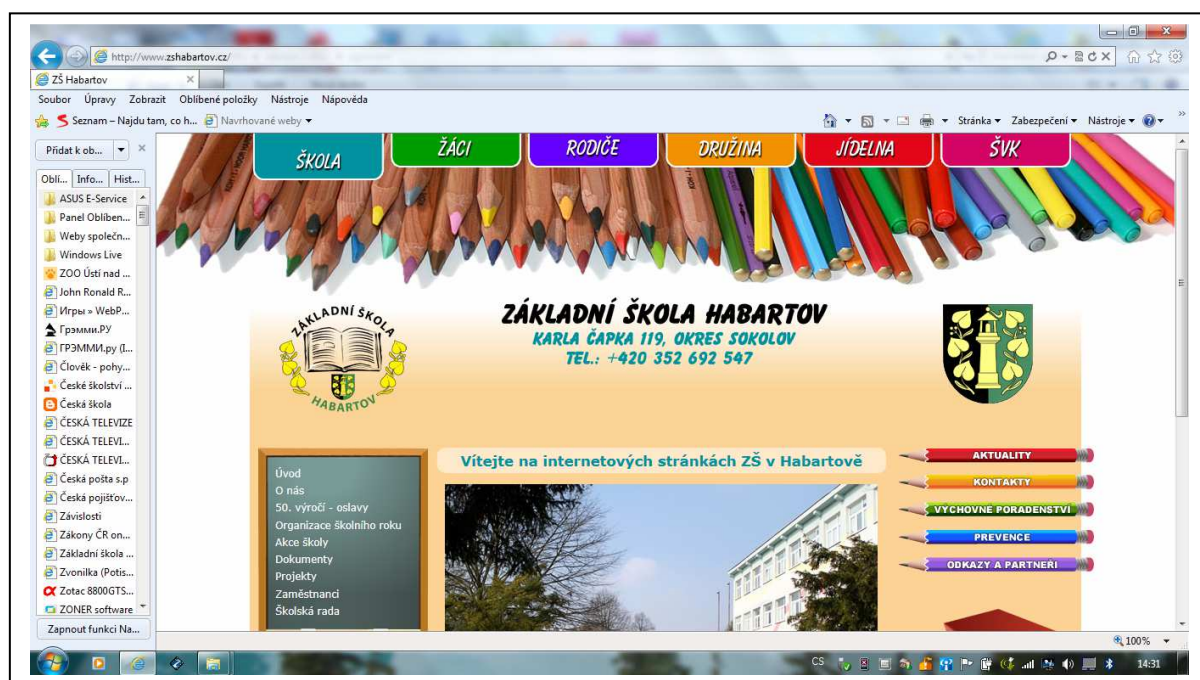
Stránky jsou užitečné, protože je tam mnoho informací jak pro rodiče, tak pro žáky.

Pro rodiče je nejzajímavější oblast, kde se dozvědí datum konání třídních schůzek, kdy se koná zápis do 1. třídy a mnoho dalších užitečných informací.

Líbí se mi, že jsou tam třídy vyfocené a taky jejich učitelé a jsou tam taky rozvrhy hodin.

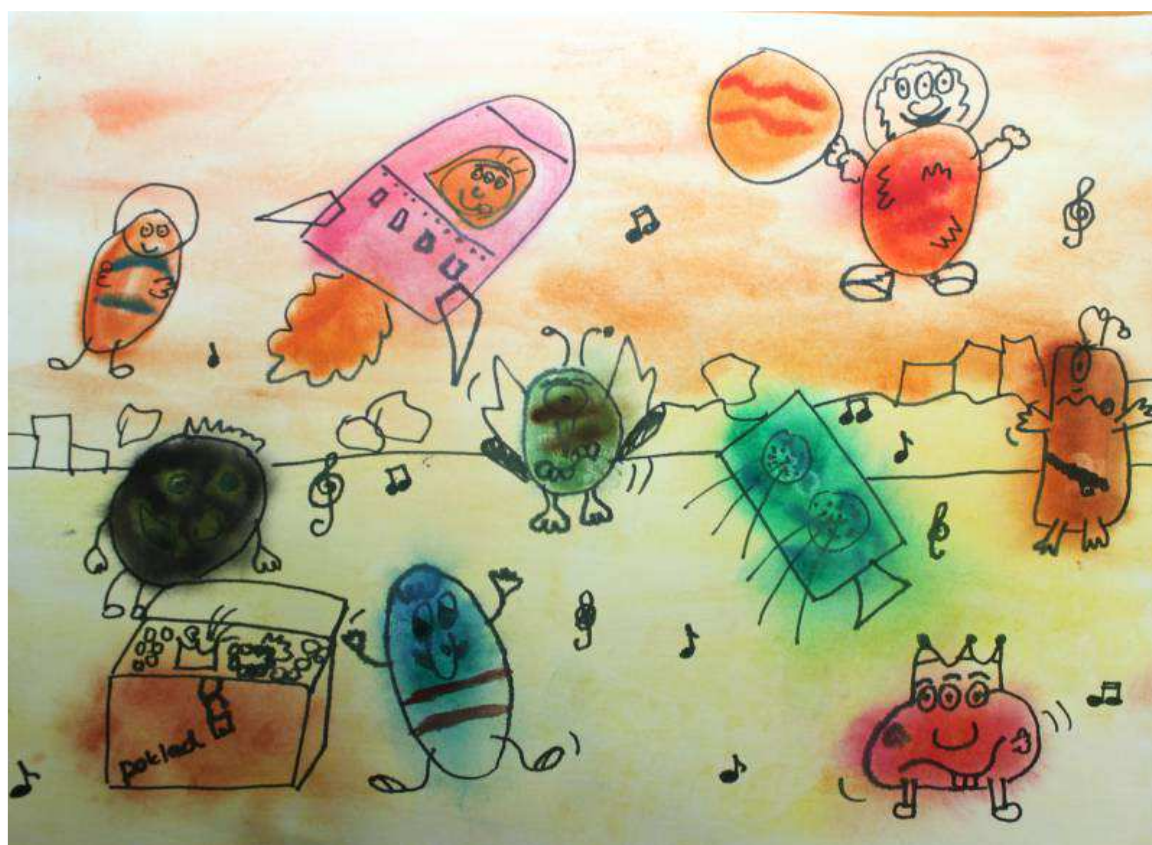
Na našich stránkách mne nejvíc zaujalo téma 50. výročí – oslavy. Naše škola pořádá pro žáky množství doprovodných akcí, o nich je tam též mnoho napsáno. Naše školní stránky mne i mou rodinu velice zaujaly. Myslím si, že v naší škole se děje mnoho zajímavých věcí, a proto jsem ráda, že jsou zaznamenány na školních stránkách.

Napsala: Iveta Jelínková ze 7. A

Vytvořila: Káťa Pálková ze 6. B

Namalovala: Lucie Grafová ze 6. A

Kyberšikana

Kyberšikana a tradiční šikana mají jednu věc společnou. Jejich cílem je někomu ublížit nebo ubližovat a to jak fyzicky tak psychicky.

Kyberšikana je druh moderní šikany která využívá elektronické prostředky např. jako jsou mobilní telefony, e-maily, pagery, internet, blogy a podobně. Řada jejích projevů může spadat do oblasti kriminálních činů. Její nejobvyklejší projevy představuje zasílání obtěžujících, urážejících či útočných SMS, e-mailů či umístování videí na internet.

Jeden kluk u nás na škole ze 7. A psal jedné holce na Facebooku vulgární slova. Paní třídní učitelka to zjistila, a tak to s námi všechno rozebírala. A ta holka z toho byla hodně nešťastná. Paní učitelka to s námi řešila. Ten kluk si uvědomil, že udělal blbost, a tak se jí přede všemi omluvil.

V internetovém prostředí většinou útočníci vystupují pod přezdívkou (nickem). Znalost pojmu kyberšikany je mezi námi velmi nízká. Co můžeme proti kyberšikaně dělat? Vzdělat učitele i děti v této oblasti a naučit je vyhledat pro šikanované pomoc. Někdy se jejich projevy prolínají a doplňují – příkladem může být třeba nahrávání fyzického týrání spolužáka. Ve virtuálním světě nezáleží na věku, pohlaví nebo síle. Útočníky bývají častěji chlapci než dívky. Myslím si, že tento druh šikany je stejně nebezpečný jako každý jiný a doufám, že mě to nikdy nepotká.

Napsal: Kamil Winter ze 7. A

Nakreslila: Lucka Sojková ze 7. A

Můj nejlepší den v životě

Můj nejlepší den se odehrál 10.12. 2010, kdy se mi narodil můj milovaný bráška Ondrášek. Bylo 6:00 ráno, když mě vzbudil telefon a Láďův hlas. Přišla jsem do obývacího pokoje, ale mamka nikde. Láďa se na mě usmíval a mamče do telefonu řekl: „Mám to Markétce říct já, nebo jí to chceš říct sama?“, najednou mi Láďa podal telefon. Ještě jsem pořád nevěděla, co se děje. Když jsem si celá ospalá a vykulená přitiskla telefon k uchu, někdo na mě vykřikl: „Markétko, máš brášku!“. Byla to mamka a já si myslela, že je to vtip, ale nebyl. Mamka mi řekla všechny podrobnosti, kolik měří, váží apod. Zalezla jsem si do pokoje, kde jsem brečela štěstím. Celý den byl pro mě najednou krásný.

Když jsem přišla ze školy domů, Láďa mi řekl, že jedeme do nemocnice za Ondráškem a mamkou. Byla jsem štěstím bez sebe, tedy dokud jsme nestáli před dveřmi pokoje, kde ležela. Říkala jsem si, asi za 20 sekund uvidíš svého bráčku, proč máš strach, buď šťastná?!

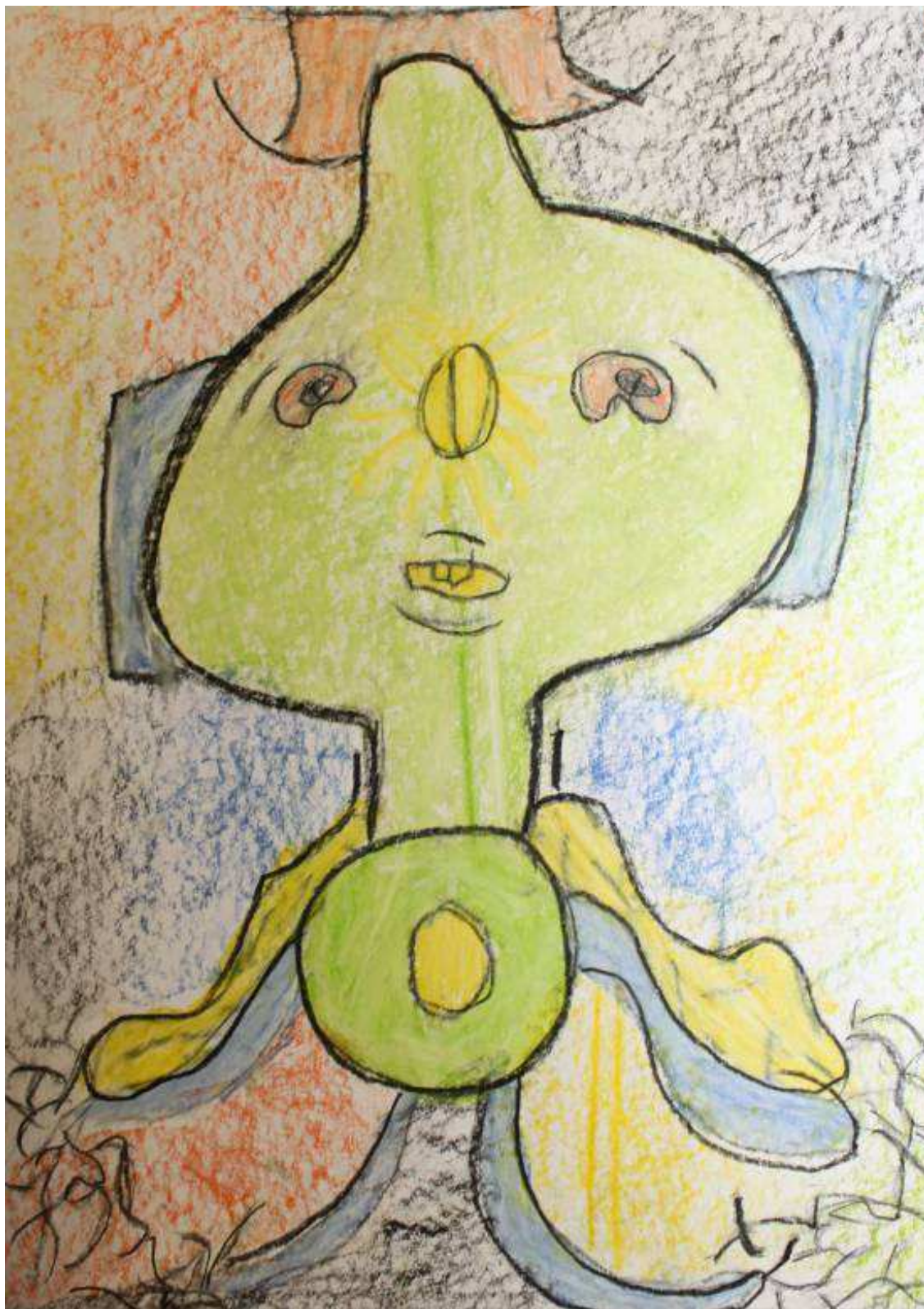
Když Láďa otevřel dveře, uviděla jsem něco krásného, něco malého, něco prostě úžasného! Byl to můj malý bráška Ondrášek, do kterého jsem se zamilovala na první pohled. Měl krásné černé vlásky a jemnou pleť. Byl jako ten nejkrásnější sen, který se mi kdy zdál. Měli jsme štěstí, zrovna byl vzhůru.

Mamka toho hned využila a ptala se mě: „Nechceš si ho pochovat, Markétko?“. Najednou moje štěstí přemohl strach a obavy. „Vždyť mu ublížím“, hned jsem na mamku vyjekla. „Ale prosím tě, bude to dobrý“, reagovala na to mamka. Nechtěla jsem nikoho zklamat, tak jsem jen přikývla. Najednou jsem Ondráška měla v ruce, najednou jsem HNED věděla, co mám dělat a jak ho mám držet, co smím a co ne. Byl u mě asi 20 minut, ale už mě bolela ruka, tak si ho vzal Láďa. Celou dobu jsem si to moc užívala a nechtěla jsem jít ani domů. Jenže jsem musela. Bylo mi to tak líto, vůbec se mi nechtělo.

Strašné pomyšlení, že svého skvělého brášku uvidím až zítra, mě doslova děsilo. Když jsme odjížděli hlavní bránou a já už ani neviděla okna pavilonu E (kde ležela má mamka), celý ten den zase zčernal,

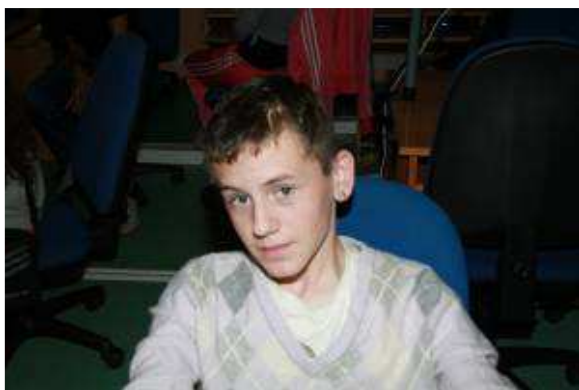
byl plný smutku, ale když jsem šla spát, byla jsem ráda, že ho mám a těšila jsem se na každý další den, který strávíme spolu.

Napsala: Markéta Holmannová ze 7. A

Nakreslil: Ferda Pohlotko ze 6. A

Autoři

Kamil Winter

Marcel Košář

Milan Ferenc

Markéta Holmanová

Míra Tancl

Simona Berkyová

Iveta Jelínková